

Ad § 2.02.

Post- og telegrafvæsenet

Fra *ministeren for offentlige arbejder* er modtaget følgende skrivelse i besvarelse af de deri gengivne spørgsmål:

MINISTERIET FOR OFFENTLIGE ARBEJDER

Den 28. september 1983.

Hermed fremsendes i 40 eksemplarer besvarelse af de af folketingets finansudvalg i skrivelse af 22. september 1983, Bil. nr. 16.139, stillede spørgsmål nr. 1-5.

40 genpartier af denne skrivelse medfølger besvarelsen.

ARNE MELCHIOR

Til finansudvalget

Spørgsmål 1:

Hvilke erfaringer har P & T gjort i henseende til, at virksomheder i større udstrækning anvender private distributionsfirmaer i forbindelse med portoforhøjelser, og har man foretaget beregninger over, hvad de kommende portoforhøjelser vil betyde på dette område?

Svar:

De postale forsendelsesarter, der er genstand for konkurrence fra private distributører, er primært pakker og adresseløse forsendelser, idet der i denne forbindelse bortses fra blade.

Erfaringen viser, at når portoen forhøjes på de pågældende forsendelsesarter, forhøjer de private distributører meget hurtigt deres takster stort set tilsvarende, så afstanden praktisk talt forbliver uændret. Dette mønster gælder generelt, men det kan indeholde betydelige nuancer.

For pakker er billedet således ret nuanceret, idet de private distributører satser forskelligt bl.a. med hensyn til vægtgrupper. Mest afgørende er det dog, at de private distributører generelt alene interesserer sig for den del af pakkerne, der sendes mellem erhvervsvirksomheder, og som er langt den mest rentable del af pakkerne. Da det netop er disse pakker, der er omfattet af Postvæsenets rabatregler, er det ikke portoniveauet alene, men også mulighederne for rabat og dennes størrelse, der afgør, om en pakkekunde overgår til privat distributør.

Udviklingen i de senere år har været sådan, at Postvæsenet ikke er i tvivl om, at størrelsen af pakkeporto/-rabatten er en meget afgørende faktor, når pakkekunderne vælger distributør. Den betydelige konkurrence, der har indfundet sig, kan tages som udtryk for, at portoniveauet for postpakkerne i de senere år har ligget på et noget nær maksimalt niveau. Som følge af det nævnte mønster, hvorefter de private distributører normalt forhøjer i samme takt som Postvæsenet, er der imidlertid ikke noget generelt, der viser, at overgangen til private distributører alene er sket i umiddelbar tilslutning til de seneste portoforhøjelser.